ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕ੍ਰਿਕੇਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.

(2018 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1258-1259)

02 ਨਵੰਬਰ, 2018

(ਜੇ.ਏ. ਕੇ. ਸੀਕਰੀ ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ, ਜੇ.ਜੇ.)

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973: S.482 ਐਫ.ਆਈ.ਆਰਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ - ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰੀ ਕ੍ਰਿਕਟ ਸਟੇਡੀਅਮ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ 1. ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਲੱਬ ਹਾਊਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਟੁਕੜਾ ਵਪਾਰਕ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਇਕ ਹੋਟਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1, ਇੱਕ ਧਾਰਾ 406, 420, 120B IPC, ਅਤੇ POC ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ PDPP ਐਕਟ, 1984 ਦੀ ਧਾਰਾ 447 r/w 120B, x.3, ਅਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2) ਦੇ ਅਧੀਨ। POC ਐਕਟ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਐਫਆਈਆਰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਬਦਲਾ ਲੈਣ, ਸਿਆਸੀ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਗਲਤ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। . ਉੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਗ੍ਰਾਂਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ। ਲੀਜ਼ ਗ੍ਰਾਂਟ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੋ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਫਸਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਢੁਕਵੇਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਏ ਸਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਲਾਭਕਾਰੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਬੀਸੀਸੀਆਈ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 (ਸੀਐਮ) ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ/ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ; ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਐਫਆਈਆਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860: ਧਾਰਾ 406, 420, 120ਬੀ; ਸੈਕਸ਼ਨ 447 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਸੈਕਸ਼ਨ 120ਬੀ; ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਐਕਟ: ਸੈਕਸ਼ਨ 13(2); ਪਬਲਿਕ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1984: ਧਾਰਾ 53; ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਲੀਜ਼ ਨਿਯਮ, 1993: ਨਿਯਮ 8।

ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

1. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਕਟ ਸਟੇਡੀਅਮ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਕਲੱਬ ਹਾਊਸ ਲਈ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਪੂਰਕ ਲੀਜ਼ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਭਾਵ, ਹੋਟਲ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕ੍ਰਿਕਟ ਸਟੇਡੀਅਮ ਲਈ ਹੈ ਕਿ H.P. ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਰੁਪਏ 1/- ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲੀਜ਼ ਨਿਯਮ, 1993. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਿਮਾਚਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕ੍ਰਿਕਟ ਮੈਦਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਤਿ ਆਧੁਨਿਕ ਕ੍ਰਿਕਟ ਮੈਦਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਕ੍ਰਿਕਟ ਗਰਾਊਂਡ, ਜੋ ਕਿ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਮਾਮੂਲੀ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਲੱਬ ਹਾਊਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀ (ਅਰਥਾਤ, ਹੋਟਲ) ਲਈ ਪੂਰਕ ਲੀਜ਼ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਲੀਜ਼ ਦੀ ਰਕਮ ਲੀਜ਼ ਨਿਯਮਾਂ, 2011 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਰਥਾਤ, ਵਪਾਰਕ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕਤਾ ਦਾ ਤੱਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਛੇ ਬਹੁਤ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਆਈਏਐਸ ਕੇਡਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਕ ਹੈ।

2. ਦੋ ਐਫਆਈਆਰਜ਼ ਵਿੱਚ, ਸੱਤ ਆਈਏਐਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪੀਡਬਲਯੂਡੀ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਨੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਆਪਣੀ

ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ-ਕਮ-ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਕੱਤਰ, ਯੁਵਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਖੇਡ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ ਨਿਯਮ, 1993 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਲੀਜ਼ ਡੀਡ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵੀ ਸੀ। ਸਾਰੀਆਂ ਐਫਆਈਆਰਜ਼ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੀਆਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਸਮੇਤ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ-ਕਮ-ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਕੱਤਰ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 1/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਾ ਸਿਰਫ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਨੋਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੈ। ਕਥਿਤ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਬਾਕੀ ਅੱਠ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਤਿੰਨ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਗਲਤ ਇਰਾਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਬਾਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ। ਕਲੱਬ ਹਾਊਸ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕਰਨ 'ਤੇ ਦੋ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਮੈਂਬਰ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਸਨ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਬਣੇ ਰਹੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਰਚੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜੂਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਲੀ ਦਾ ਬੱਕਰਾ ਬਣ ਗਏ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਪੀਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕੇਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਚਿਆ ਰਹੇ, ਜੋ ਜਨਤਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨੌਕਰ ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਜਦੋਂ ਉਕਤ ਅੱਠ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਪੈਰਾ 41: 903-ਬੀ-ਐਚ; 904-ਏ-ਬੀ

3. ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੱਥ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ: ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੋ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ: ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਢੁਕਵੇਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਏ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਸੀਵੀਸੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਨ

ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 150 ਕਰੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣਾਈ ਹੈ; ਇਹ ਸੰਪਤੀਆਂ ਰਾਜ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 4. ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਲਾਭਕਾਰੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਬੀਸੀਸੀਆਈ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਅਪਰਾਧਿਕਤਾ ਦਾ ਤੱਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕ੍ਰਿਕਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਸਾਬਕਾ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਰੁਝਾਨ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਗਈ। ਜੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਵਲ ਵਿਵਾਦ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਧੋਖਾਧੜੀ/ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਏ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਇੱਕ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨਾ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। [ਪਾਰਸ 43, 44][904-G-H; 905-ਏ-ਈ]

5. ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਕਸਰਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਟੈਸਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਹੈ। ਅਪਵਾਦ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਘੋਰ ਦੁਰਘਟਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬੇਵਜ੍ਹਾ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਾਂ ਫਿਰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈਕੋਰਟ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਸ਼ਕਤੀਆਂ

ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਹਾਲਾਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਠੋਸ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਘੱਟ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਕਿ ਇਹ ਢੁਕਵੇਂ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਨ ਕਿ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਅਫਸਰਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਗਲਤ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 46/905-ਜੀ-ਐਚ: 906-ਏ-ਬੀ: 907-ਜੀ-ਐਚ; 908-ਏ-ਬੀ]

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਭਜਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (1992) ਸਪਲਾਈ. (1) SCC 335: [1990] 3 Suppl. SCR 259; ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ NEPC ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (2006) 6 SCC 736: [2006] 3 Suppl. SCR 704; ਵਿਨਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. (2017) 13 SCC 369 [2017 6 SCR 922' 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. v. ਪੀ.ਪੀ. ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. 1992 Supp (1) SCC 222: [1991] 2 SCR I; ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮੁੰਬਈ ਬਨਾਮ ਟੈਕਸਸਪਿਨ ਇੰਜੀ. ਅਤੇ Mfg. ਵਰਕਸ, ਮੁੰਬਈ (2003) 263 ITR 345; ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਕੇਂਦਰੀ), ਲੁਧਿਆਣਾ ਬਨਾਮ ਮਿਸ. ਰੀਟਾ ਮਕੈਨੀਕਲ ਵਰਕਸ, ਲੁਧਿਆਣਾ (2012) 344 ITR 544, ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਸੁਸ਼ੀਲ ਕੁਮਾਰ ਮੋਦੀ & Ors, (1997) 4 SCC 770: [1997] 1 SCR 490; ਦਿੱਲੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਸਰਵਿਸ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਤੀਸ ਹਜ਼ਾਰੀ ਕੋਰਟ, ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (1991) 4 SCC 406: [1991] 3 SCR 936; ਮੋਨਿਕਾ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (2008) 8 SCC 781: [2008] 9 SCR 943; ਸੀ.ਕੇ. ਜਾਫਰ ਸ਼ਰੀਫ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (2013) 1 SCC 205: [2012] 10 SCR 1079; ਆਰ. ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਿੱਲਈ ਐਨ. ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ (2003) 9 SCC 700: [2003] 2 SCR 436; ਲਲਿਤਾ ਕੁਮਾਰੀ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (2014) 2 SCC1: [2013] 14 SCR 713; ਏ.ਪੀ. ਬਨਾਮ ਗੋਲਕੁੰਡਾ ਲਿੰਗਾ ਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਦਾ ਰਾਜ: (2004) 6 SCC 522 [2004] 3 Suppl. SCR 147; ਉਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. (2013) 10 SCC 591: [2013] 14 SCR 213; ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਕੇ. ਸ਼ਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (2011) 8 SCC 737: [2011] 11 SCR 1094: ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਡੇਅਰੀ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ

ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਬੀ. ਨਰਸਿਮਹਾ ਰੈੱਡੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (2011) 9 SCC 286; 2011 14 SCR 1; ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਂਤ ਸਰੀਨ (2010) 14 SCC 527; [2010] 13 SCR 1200; ਉਜਾਮ ਬਾਈ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. [1963] 1 ਐਸਸੀਆਰ 778; ਨਰੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੀਧਰ ਮਿਰਾਜਕਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਕੀੜੀ। ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1; [1966] SCR 744; ਨਾਰਦਰਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਓਰਐਕਸ। (1990) 4 SCC 239; [1990] 3 SCR 621 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[1991] 2 ਐਸਸੀਆਰ 1 - ਪੈਰਾ 11 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

(2003) 263 ITR 345 - ਪੈਰਾ 14 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

(2012) 344 ITR 544 - ਪੈਰਾ 14 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

[1997] 1 ਐਸਸੀਆਰ 490 - ਪੈਰਾ 17 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

[1991] 3 ਐਸਸੀਆਰ 936 - ਪੈਰਾ 21 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

[2008] 9 ਐਸਸੀਆਰ 943 - ਪੈਰਾ 21 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

[2012] 10 SCR 1079 - ਪੈਰਾ 22 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

[2003] 2 ਐਸਸੀਆਰ 436 - ਪੈਰਾ 22 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

[1990] 3 ਸਪਲ. SCR 259 - ਪੈਰਾ 23 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ

[2017] 6 SCR 922 - ਪੈਰਾ 23 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ

[2013] 14 SCR 713 - ਪੈਰਾ 26 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

[2006] 3 ਸਪਲ. SCR 704 - ਪੈਰਾ 27 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ

[2004] 3 ਸਪਲ. SCR 147 - ਪੈਰਾ 28 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

[2013] 14 SCR 213 - ਪੈਰਾ 28 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

[2011] 11 SCR 1094 - ਪੈਰਾ 28 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

[2011] 14 SCR 1 - ਪੈਰਾ 28 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

[2010] 13 SCR 1200 - ਪੈਰਾ 28 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

[1963] 1 ਐਸਸੀਆਰ 778 - ਪੈਰਾ 31 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

[1966] ਐਸਸੀਆਰ 744 - ਪੈਰਾ 31 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

[1990] 3 ਐਸਸੀਆਰ 621 - ਪੈਰਾ 31 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2018 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1258-1259।

ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 25.04.2014 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਸ਼ਿਮਲਾ ਵਿਖੇ ਸੀ.ਆਰ. MMO। 2014 ਦਾ 6 ਨੰ. ਨਾਲ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. 2017 ਦਾ (ਸੀਆਰਐਲ) ਨੰ. 135।

ਅਸ਼ੋਕ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡ. ਜਨਰਲ, ਪੀ.ਐਸ. ਪਟਵਾਲੀਆ, ਅਨੂਪ ਜਾਰਜ ਚੌਧਰੀ, ਮਿਸ. ਜੂਨ ਚੌਧਰੀ, ਸ੍ਰ. ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀਹੂ ਸ਼ਰਮਾ, ਸ. ਪੂਰਨਿਮਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ, ਸਨੇਹਸ਼ੀਸ਼ ਮੁਖਰਜੀ, ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਅਕਸ਼ੈ ਅਮ੍ਰਿਤਾਂਸ਼ੂ, ਅਜੈ ਮਾਰਵਾਹ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸਿੰਘ, ਡੀ.ਕੇ.ਠਾਕੁਰ, ਸ਼ਰੀਕ ਅਹਿਮਦ, ਕੁਨਾਲ ਵਰਮਾ, ਵਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਡਾ. ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਏ.ਕੇ.ਸਿਕਰੀ, ਜੇ.

1. ਦੋ ਐਫਆਈਆਰਜ਼ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਹਨ। 2013 ਦੀ ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 12 ਮਿਤੀ 01 ਅਗਸਤ, 2013, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ, 1860 (ਆਈਪੀਸੀ) ਦੀ ਧਾਰਾ 406, 420, 120ਬੀ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1988 (ਪੀਸੀ ਐਕਟ) ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (2) ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 2013 ਦੀ ਦੂਜੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 14 ਮਿਤੀ 03 ਅਕਤੂਬਰ, 2013, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120ਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 447, ਪਬਲਿਕ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1984 ਦੀ ਧਾਰਾ 3, ਅਤੇ ਪੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 (ਸੀਆਰਪੀਸੀ) ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਐਫਆਈਆਰਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ। ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ 2014 ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ) ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਨੋਟਿਸ 5 ਜਨਵਰੀ, 2015 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਕਤ ਐਫਆਈਆਰਜ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਗਲੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਹਨ। , ਕਾਂਗੜਾ, ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼। ਇਸ ਠਹਿਰਨ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜਾਰੀ ਹੈ।

2. ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਸ ਦਿਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਉਸ ਦਿਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਕਤ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 2017 ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਫੌਜਦਾਰੀ) ਨੰਬਰ 135 ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਸੁਣੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ I ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਕ੍ਰਿਕੇਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸੁਸਾਇਟੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1860 ਦੇ ਤਹਿਤ 08 ਜੂਨ, 1990 ਦੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੋਸਾਇਟੀ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 15 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਣਾਇਆ। ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰੀ ਕ੍ਰਿਕਟ ਸਟੇਡੀਅਮ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ-ਕਮ-ਸਕੱਤਰ (ਸਿੱਖਿਆ) ਨੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਯੁਵਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਖੇਡ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ ਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 29 ਜੁਲਾਈ, 2002 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਯੁਵਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਖੇਡ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਪਿੰਡ ਮੌਜਾ ਅਤੇ ਤਹਿਸੀਲ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਾਂਗੜਾ ਵਿਖੇ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਇੱਕ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕ੍ਰਿਕੇਟ ਸਟੇਡੀਅਮ, ਜਿਸਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 14 ਜੁਲਾਈ, 2005 ਨੂੰ, ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਿਮਾਲੀਅਨ ਪਲੇਅਰਜ਼ ਕ੍ਰਿਕੇਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਲਾਭਕਾਰੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਨਾਮ 31 ਅਗਸਤ, 2005 ਨੂੰ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕ੍ਰਿਕਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। .

4. ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਵਿਖੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕ੍ਰਿਕੇਟ ਮੈਚਾਂ ਦੀ ਮੇਜ਼ਬਾਨੀ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕ੍ਰਿਕੇਟ ਪਰਿਸ਼ਦ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕ੍ਰਿਕੇਟ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋੜੀਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਹੋਟਲ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

5. ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਲੱਬ ਹਾਊਸ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਸਟੇਡੀਅਮ ਲਈ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਹਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪਾਰਸਲ ਵੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ-1 ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 03 ਜੁਲਾਈ 2008 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਸਟੇਡੀਅਮ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ 720 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੀ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਯੁਵਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਖੇਡਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ.1 ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ, ਇਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ, ਉਪਰਾਲੀ ਧਾਰੀ ਵਿਕਾਸ ਮੰਡਲ, ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਉਕਤ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. I ਨੇ 16 ਨਵੰਬਰ 2009 ਨੂੰ ਇੱਕ

ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਮੋਹਲ ਕੰਡ ਮੌਜਾ ਖਨਿਆਰਾ, ਤਹਿਸੀਲ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਾਂਗੜਾ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਮਾਮਲਾ ਏ.ਸੀ.ਐੱਸ.-ਕਮ-ਐੱਫ.ਸੀ. ਮਾਲ ਕੋਲ ਉਠਾਇਆ। , ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 3-28-06 ਹੈਕਟੇਅਰ ਮਾਪਿਆ ਗਿਆ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. ਮੈਂ 16 ਨਵੰਬਰ, 2009 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਿਤੀ 18 ਨਵੰਬਰ, 2009। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੋਹਲ ਕੰਡ ਮੌਜ਼ਾ ਖਨਿਆਰਾ, ਤਹਿਸੀਲ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਵਿਚਕਾਰ ਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਕੀਤੀ ਗਈ।

6. ਕਲੱਬ ਹਾਊਸ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਵਿਖੇ ਸਟੇਡੀਅਮ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ "ਅਵੇਦਾ ਐਚਪੀਸੀਏ ਕਲੱਬਹਾਊਸ" ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 10 ਮਾਰਚ, 2011 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਕੰਮਲਤਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਫਸਰ, ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ, ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟਾਊਨ ਐਂਡ ਕੰਟਰੀ ਪਲੈਨਿੰਗ ਵਿਭਾਗ, ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਨੇ 15 ਮਾਰਚ 2011 ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਕਟ ਸਟੇਡੀਅਮ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਕਟ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਕਲੱਬ ਹਾਊਸ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਲਈ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. I ਨੇ 08 ਸਤੰਬਰ, 2011 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਕਲੱਬ ਹਾਊਸ ਦੀਆਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ ਟੈਰਿਫ ਨੂੰ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

7. ਭਾਰਤੀ ਕ੍ਰਿਕਟ ਕੰਟਰੋਲ ਬੋਰਡ (ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਆਈ.) ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕ੍ਰਿਕੇਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੂੰ "ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਲਈ ਗੈਰ-ਮੁਨਾਫ਼ਾ" ਸੁਸਾਇਟੀ ਤੋਂ "ਨਾ-ਮੁਨਾਫ਼ਾ" ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। 19 ਸਤੰਬਰ, 2011 ਨੂੰ। ਬਿਹਤਰ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕ੍ਰਿਕਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਲਾਭਕਾਰੀ ਸਮਾਜ ਤੋਂ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਲਾਭਕਾਰੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ।

ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਟੇਡੀਅਮ ਵਿੱਚ ਖੇਡਣ ਵਾਲੀਆਂ ਟੀਮਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਟੀਮਾਂ ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਦੇ ਸਥਾਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਫੰਡਾਂ ਤੋਂ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੱਟ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਕ੍ਰਿਕੇਟ ਮੈਚਾਂ ਦੀ ਮੇਜ਼ਬਾਨੀ 'ਤੇ ਹਾਰਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰੀ ਮੋਟਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਢੰਗ ਬਣਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਚਾਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਟੀਮਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਵਰਤੋਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਪਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਲੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕ੍ਰਿਕਟ ਦੀ ਖੇਡ ਲਈ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਇਸ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੰਨੀਆਂ ਚੌੜੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ 24 ਦਸੰਬਰ, 2011 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. ਮੈਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਨਾ-ਮੇਲ ਵਾਲੇ ਦਿਨਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਦਿਓ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਲੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰੋ। ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ (ਮਾਲ), ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ (ਮਾਲ), ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵਾਧੂ ਪਟੇ 'ਤੇ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਕ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕੰਢੀ ਵਿਖੇ ਜ਼ਮੀਨ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਮਨੀ ਲੀਜ਼ ਨਿਯਮਾਂ, 2011 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਪੂਰਕ ਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀਆਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਵਪਾਰਕ ਹੋਟਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। "ਦਿ ਪੈਵੇਲੀਅਨ" ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਹੇਠ ਬਣੇ ਹੋਟਲ ਨੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸੈਰ-ਸਪਾਟਾ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ 26 ਸਤੰਬਰ 2012 ਨੂੰ ਟੈਰਿਫ ਆਦਿ ਵੀ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ 22 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਡੀ. 2012, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 01 ਅਕਤੂਬਰ, 2012 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕ੍ਰਿਕਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਸਸਾਇਟੀ) ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕ੍ਰਿਕਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਕੰਪਨੀ) ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕ੍ਰਿਕੇਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਇੱਕ ਸੁਸਾਇਟੀ ਤੋਂ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਲਾਭਕਾਰੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਇਸਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। .

8. ਉਪਰੋਕਤ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸੱਤਾ ਬਦਲਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਨਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਬਹਾਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਚੋਣ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੌਰਾਨ ਵੀ,

ਕਾਂਗਰਸ (ਆਈ) ਨੇ ਇੱਕ "ਕਾਂਗਰਸ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ" ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਭਾਗ ਹਰਕਤ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਸੀ। 2013 ਦੀ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 12 ਮਿਤੀ 01 ਅਗਸਤ, 2013 ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਹੀ ਗਈ "ਕਾਂਗਰਸ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ" ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਇੱਕ ਵਿਨੈ ਸ਼ਰਮਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ, ਕਾਂਗੜਾ ਦੁਆਰਾ 02 ਜੁਲਾਈ, 2013 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈਆਂ।

9. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਹੋਰ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜਨਤਕ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਕ੍ਰਿਕਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਪੂਰੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੁਸਾਇਟੀਜ਼ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ 7 ਸਤੰਬਰ, 2013 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ। ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 2013 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 7593 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ਼ ਸੁਸਾਇਟੀਜ਼ ਦੇ 7 ਸਤੰਬਰ, 2013 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਟਾਲਦਿਆਂ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ।

10. 2013 ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 14 ਮਿਤੀ 03 ਅਕਤੂਬਰ, 2013 ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120ਬੀ, ਪਬਲਿਕ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਰੋਕੂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 447 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। , 1984, ਅਤੇ ਪੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2)। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਘਟੀਆ ਹਰਕਤਾਂ, ਹਵਾਲਾ ਸਨ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 06 ਜਨਵਰੀ, 2014 ਨੂੰ, 2013 ਦੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ. 12 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2014 ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

11. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਲਟ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਕੈਟੇਨਾ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਾਏ ਗਏ 18 ਵਿਅਕਤੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਦਲਾ ਲੈਣ, ਸਿਆਸੀ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਬਦਨੀਤੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਇਸ ਨੇ ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। v. ਪੀ.ਪੀ. ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਾਈਲ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੀ ਕਿ ਇਹ ਬਦਨੀਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਕਿਵੇਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪਰਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ, ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਪੀਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ੀ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿਚ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਲਤ ਲਾਭ ਅਤੇ ਗਲਤ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਲਈ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ।

12. ਸ੍ਰੀ ਪਟਵਾਲੀਆ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਮੈ. ਸੁਭਾਸ਼ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ, ਸੁਭਾਸ਼ ਨੇਗੀ, ਅਜੈ ਸ਼ਰਮਾ, ਦੀਪਕ ਸਨਨ, ਅਤੇ ਟੀ.ਜੀ. ਨੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਆਈਏਐਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ, ਤਿੰਨ ਲੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਹ ਮੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਪੱਟੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ

ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਚੰਦ ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਆਈਏਐਸ ਕੇਡਰ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਪਟਵਾਲੀਆ ਨੇ ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

ਸ. ਨੰਬਰ	ਅਫਸਰ ਦਾ ਨਾਮ	ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੋਸਟ	ਐਫਆਈਆਰ ਅਨੁਸਾਰ ਭੂਮਿਕਾ	ਮਨਜ਼ੂਰੀ
1		ਸੁਭਾਸ਼ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ	ਆਈ.ਏ.ਐਸ., ਡਾਇਰੈਕਟਰ-ਕਮ-ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਕੱਤਰ, ਯੁਵਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਖੇਡ ਵਿਭਾਗ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ	ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਖ਼ਰਾਬ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਐਚਪੀਸੀਏ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ, ਸੀਐਨਕੇਟ ਸਟੇਡੀਅਮ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ ਨਿਯਮਾਂ, 1993 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਆਪਣੀ ਨੋਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ, ਸੁਭਾਸ਼ ਸ਼. ਆਹਲੂਵਾਲਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ 29.07.2002 ਦੀ ਲੀਜ਼ ਡੀਡ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ।	-

ਸ. ਨੰਬਰ	ਅਫਸਰ ਦਾ ਨਾਮ	ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੋਸਟ	ਐਫਆਈਆਰ ਅਨੁਸਾਰ ਭੂਮਿਕਾ	ਮਨਜ਼ੂਰੀ
2	ਸੁਭਾਸ਼ ਨੇਗੀ	IAS, ਸਕੱਤਰ, ਯੁਵਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਖੇਡ ਵਿਭਾਗ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ	ਸ਼. ਸੁਭਾਸ਼ ਨੇਗੀ ਨੇ ਕ੍ਰਿਕਟ ਸਟੇਡੀਅਮ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨੋਟਿੰਗ 'ਚ ਲੀਜ਼ ਨਿਯਮ 1993 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੁਭਾਸ਼ ਨੇਗੀ 'ਤੇ ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।	-
3	ਟੀ.ਜੀ. ਨੇਗੀ	ਆਈ.ਏ.ਐਸ., ਡਾਇਰੈਕਟਰ-ਕਮ-ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਕੱਤਰ, ਯੁਵਕ ਸੇਵਾਵਾਂ	ਸ਼. ਟੀ.ਜੀ. ਨੇਗੀ ਨੇ ਅਜੇ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਅੱਗੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।	-

| 4 | ਅਜੇ ਸ਼ਰਮਾ | ਆਈ.ਏ.ਐਸ., ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਯੁਵਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਖੇਡ ਵਿਭਾਗ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ | ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਖਰਾਬੀ ਦਾ ਕਾਫੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। | ਕੇਂਦਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ - |

| ਸ. ਨੰਬਰ | ਅਫਸਰ ਦਾ ਨਾਮ | ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੋਸਟ | ਐਫਆਈਆਰ ਅਨੁਸਾਰ ਭੂਮਿਕਾ | ਮਨਜ਼ੂਰੀ |

| ------ | ----------| ------------------------------ | ---------------------- | -------- |

| 4 | ਅਜੇ ਸ਼ਰਮਾ | ਆਈ.ਏ.ਐਸ., ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਯੁਵਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਖੇਡ ਵਿਭਾਗ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ | ਸ਼. ਅਜੈ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਕਲੱਬ ਹਾਊਸ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਐਚਪੀਸੀਏ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਰੱਖੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੀ। ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਕਟ ਸਟੇਡੀਅਮ ਦੇ. ਸ਼. ਅਜੇ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ PRCSA ਨਾਲ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ, HPCA ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਫਾਇਦਾ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। | ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 09.04.2018 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ। |

| ਸ. ਨੰਬਰ | ਅਫਸਰ ਦਾ ਨਾਮ | ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੋਸਟ | ਐਫਆਈਆਰ ਅਨੁਸਾਰ ਭੂਮਿਕਾ | ਮਨਜ਼ੂਰੀ |

| ------ | ----------| ------------------------------ | ---------------------- | -------- |

| 4 | ਅਜੇ ਸ਼ਰਮਾ | ਆਈ.ਏ.ਐਸ., ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਯੁਵਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਖੇਡ ਵਿਭਾਗ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ | ਸ਼. ਅਜੈ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਕਲੱਬ ਹਾਊਸ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਐਚਪੀਸੀਏ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਰੱਖੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੀ। ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਕਟ ਸਟੇਡੀਅਮ ਦੇ. ਸ਼. ਅਜੇ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ PRCSA ਨਾਲ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ, HPCA ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਫਾਇਦਾ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। | ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 09.04.2018 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ। |

| ਸ. ਨੰਬਰ | ਅਫਸਰ ਦਾ ਨਾਮ | ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੋਸਟ | ਐਫਆਈਆਰ ਅਨੁਸਾਰ ਭੂਮਿਕਾ | ਮਨਜ਼ੂਰੀ |

| ------ | ----------| ------------------------------ | ---------------------- | -------- |

| 7 | ਕੇ.ਕੇ. ਪੰਤ | ਆਈ.ਏ.ਐਸ., ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਾਂਗੜਾ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ | ਸ਼. ਕੇ.ਕੇ. ਪੰਤ ਨੇ 14.03.2008 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਟਾਈਪ IV ਯੂਜੀਸੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਮੁੜ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ, ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ, ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕੀਤੀ। | 27.03.2015 ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। |

| ਸ. ਨੰਬਰ | ਅਫਸਰ ਦਾ ਨਾਮ | ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੋਸਟ | ਐਫਆਈਆਰ ਅਨੁਸਾਰ ਭੂਮਿਕਾ | ਮਨਜ਼ੂਰੀ |

| ------ | ----------| ---------- | ---------- | -------- |

| 8 | ਪੀ.ਸੀ. ਧੀਮਾਨ | ਆਈ.ਏ.ਐਸ., ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ | ਸ਼. ਪੀ.ਸੀ. ਧੀਮਾਨ ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਹਾਇਰ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਯੁਵਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਖੇਡ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਐਨਓਸੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ/ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਐਚਪੀਸੀਏ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ। | ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 24.08.2015 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। |

| ਸ. ਨੰ | ਅਫਸਰ ਦਾ ਨਾਮ | ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੋਸਟ | ਐਫਆਈਆਰ ਅਨੁਸਾਰ ਭੂਮਿਕਾ | ਮਨਜ਼ੂਰੀ |

| ------ | ----------| ---------- | ---------- | -------- |

| 9 | ਦੇਵੀ ਚੰਦ ਚੌਹਾਨ | ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, HP PWD | ਦੇਵੀ ਚੰਦ ਚੌਹਾਨ, ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ, HPPWD ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜਨੀਅਰ (ਸਿਵਲ) ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਨੇ ਤਤਕਾਲੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ, ਸ੍ਰੀ. ਵੀਰਭੱਦਰ ਸਿੰਘ, ਟਾਈਪ IV ਰਿਹਾਇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਖਸਤਾ ਹਾਲਤ ਬਾਰੇ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਪਬਲਿਕ ਵਰਕਸ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੀਆਂ ਦੋ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਮਾਰਤਾਂ (ਟਾਈਪ IV ਰਿਹਾਇਸ਼ਾਂ) ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। | ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਤਤਕਾਲੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ, ਸ਼੍ਰੀ. ਵੀਰਭੱਦਰ ਸਿੰਘ ਇਸ ਲਈ, 23.09.2014 ਅਤੇ 15.10.2014 (ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. 14/13) ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਟਾਈਪ IV ਰਿਹਾਇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਖਸਤਾ ਹਾਲਤ ਬਾਰੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। |

ਮੌਜੂਦਾ ਕ੍ਰਿਕੇਟ ਸਟੇਡੀਅਮ ਦੇ ਗੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਐਚਪੀਸੀਏ ਦੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਖਤਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜਨੀਅਰ ਦਾ

ਮਨੋਰਥ ਐਚਪੀਸੀਏ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਫਾਇਦਾ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

13. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਨੇ ਲੀਜ਼ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁੱਖ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਰਜਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਪਰ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਸਿਆਸੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

14. ਉਪਰੋਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਰਥਾਤ, ਪੂਰੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਆਸੀ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ ਦੇ, ਸ੍ਰੀ ਪਟਵਾਲੀਆ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸਫਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 18 ਮਈ, 2005 ਨੂੰ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਅੰਤਰਿਮ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਕਾਰਨ ਐਚਪੀ ਸਪੋਰਟਸ (ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ, ਮਾਨਤਾ, ਅਤੇ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 2005 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਲ 2005 ਵਿੱਚ 1. ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਕ੍ਰਿਕਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਬੀਸੀਸੀਆਈ ਨੇ ਗੈਰ-ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮੈਂਬਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੈਰ-ਲਾਭਕਾਰੀ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਿਹਤਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਲਣਾ, ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੀਸੀਸੀਆਈ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੈਂਬਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਧਾਰਾ 25 ਗੈਰ-ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਬੀਸੀਸੀਆਈ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਿਮਾਲੀਅਨ ਪਲੇਅਰਜ਼ ਕ੍ਰਿਕਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 31 ਅਗਸਤ, 2005 ਨੂੰ, ਉਕਤ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕ੍ਰਿਕਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਐਚਪੀ ਸਪੋਰਟਸ (ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ, ਮਾਨਤਾ, ਅਤੇ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 2005 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਅੰਤਰਰਾਜੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 19 ਸਤੰਬਰ, 2011 ਨੂੰ, ਬੀਸੀਸੀਆਈ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਗੈਰ-ਲਾਭਕਾਰੀ ਕੰਪਨੀ

ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਆਈ. ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 22 ਸਤੰਬਰ 2012 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਏਜੀਐਮ ਵਿੱਚ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, 01 ਅਕਤੂਬਰ, 2012 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ਼ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 31 ਅਕਤੂਬਰ, 2012 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਹੁਣ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 25 ਕੰਪਨੀ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਬਾਰੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ਼ ਸੁਸਾਇਟੀਜ਼ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 02 ਨਵੰਬਰ, 2012 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਲਾਭਕਾਰੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫਰਮ ਤੋਂ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੂਪਾਂਤਰਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮੁੰਬਈ ਬਨਾਮ ਟੈਕਸਸਪਿਨ ਇੰਜੀ. ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਐੱਮ.ਐੱਫ.ਜੀ. ਵਰਕਸ, ਮੁੰਬਈ, ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਕੇਂਦਰੀ), ਲੁਧਿਆਣਾ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ। ਰੀਟਾ ਮਕੈਨੀਕਲ ਵਰਕਸ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਿਵਾਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ IX ਅਧੀਨ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਜਾਇਦਾਦ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

"ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ IX ਦੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਫਰਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕੰਪਨੀ ਫਰਮ ਨੂੰ ਕਾਮਯਾਬ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ. ਪੂੰਜੀ ਸੰਪਤੀ, ਦੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਤ ਹਨ: ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ-ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਫਰਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਚਾਲਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ IX ਅਧੀਨ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਵੈਸਟਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨੀ ਨਿਵਾਸ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਵੈਸਟਿੰਗ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਫਰਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ

ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। cloak ਅਤੇ ਉਸੇ ਫਰਮ ਨੂੰ ਹੁਣ ਇੱਕ ਦਿੱਤੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

15. ਉਪਰੋਕਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸ੍ਰੀ ਪਟਵਾਲੀਆ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੀ ਕਿ ਗੈਰ-ਲਾਭਕਾਰੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਲਾਭਕਾਰੀ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਕੰਪਨੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ, ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਜਿਉਂ ਦੀ ਤਿਉਂ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰੀ ਸਟੇਡੀਅਮ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰੀ ਹੋਟਲ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕ ਬਣਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।

16. ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 26 ਅਕਤੂਬਰ 2013 ਦੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਲੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਉਜਾੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 05 ਨਵੰਬਰ, 2013 ਨੂੰ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ 19 ਨਵੰਬਰ, 2013 ਨੂੰ ਲੀਜ਼ ਨੋਟਿਸ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 23 ਮਈ, 2015 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਲੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ 09 ਅਗਸਤ, 2018 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਸ. ਲੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

17. ਸ੍ਰੀ ਪਟਵਾਲੀਆ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਹੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ ਸਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਸਆਈਟੀ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ, ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨਾ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਦਨੀਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਹਿੱਸਾ. ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂਚ ਦਾਗੀ ਸੀ। ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਓਆਰਐਸ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। v. ਸੁਸ਼ੀਲ ਕੁਮਾਰ ਮੋਦੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"4.... ਸਬੰਧਤ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ R. v. Metropolitan Police Commr [(1968) 1 All ER 763 (1968) ਵਿੱਚ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਲਾਰਡ ਡੇਨਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 2 WLR 893: (1968) 2 QB 118] ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਲਾਰਡ ਡੇਨਿੰਗ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ: (ਸਾਰੇ ER ਪੰਨਾ 769)

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹਰ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਾਂਗ, ਉਸਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੈ। ਉਹ ਰਾਜ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ... ਮੈਂ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਮਾਨਦਾਰ ਨਾਗਰਿਕ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਸਕਣ; ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਲਿਆਏਗਾ ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਸੇਵਕ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕ੍ਰਾਊਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੰਤਰੀ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਸ 'ਤੇ ਹੈ, ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

18. ਸ੍ਰੀ ਪਟਵਾਲੀਆ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਗੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਧਰਾਂ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਫੈਸਲੇ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਗਲਤ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੋਸ਼ੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਲਾਗੂ ਲੀਜ਼ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਰੁਪਏ 1/- ਦੀ ਟੋਕਨ ਦਰ 'ਤੇ ਲੀਜ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਟੇ ਐਚ.ਪੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਲੀਜ਼ ਨਿਯਮ, 1993. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਈਸੀਸੀ ਨੂੰ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਖੇਡਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਯੋਗੀ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਕਟ ਸਟੇਡੀਅਮ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਯਮ 4(vii) ਪਬਲਿਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੀਜ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ। ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਦੇਸ਼. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਛੋਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੱਡੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਵੀ ਯੋਗ ਸਨ। ਦਰਅਸਲ, ਟੋਕਨ ਰੇਟ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ

ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਕੇਟ ਸਟੇਡੀਅਮ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ 1/- ਰੁਪਏ ਰਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੋਚਿਆ-ਸਮਝਿਆ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ 'ਤੇ ਲਿਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਰਟੀਆਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 27 ਮਈ 2002 ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਹਨ:

"ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 14 ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਆਮ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿਭਾਗ (ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਕੈਬਨਿਟ) ਵਿਸ਼ਾ: ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਵਿਖੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕ੍ਰਿਕਟ ਸਟੇਡੀਅਮ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਆਮ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਐਚਪੀ ਕ੍ਰਿਕਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ 27.5.2002 ਨੂੰ ਹੋਈ ਆਪਣੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਆਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"ਕੈਬਨਿਟ ਨੇ ਲੀਜ਼ ਦਰਾਂ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਏਡੀ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਫਾਇਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ 99 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ 1 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੀ ਟੋਕਨ ਦਰ 'ਤੇ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"

ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਇਸ ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ।

Sd/- ਵਧੀਕ ਸਕੱਤਰ (GAD)"

19. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਿਯਮ 8 ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਲੀਜ਼ ਰਕਮ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲੀਜ਼ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਇੱਕ ਸੁਸਾਇਟੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਨਿਯਮ 8(1)(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਵੀਨਤਮ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਦੇ 8% 'ਤੇ ਜਾਂ ਔਸਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਦੁੱਗਣਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲ, ਜੋ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋਵੇ। ਨਿਯਮ 8(1) ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਯੋਗ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"8(1) ਲੀਜ਼ ਦੀ ਰਕਮ (1) ਲੀਜ਼ ਦੀ ਰਕਮ (ਮੌਜੂਦਾ ਲੀਜ਼ ਦਾ ਤਾਜ਼ਾ ਜਾਂ ਨਵੀਨੀਕਰਨ) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ: -

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਯੋਗ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰਕਮ ਘਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ H.P. ਦੇ ਨਿਯਮ 8(1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਸੁਚੇਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ। ਲੀਜ਼ ਨਿਯਮ, 1993, ਅਤੇ ਰੀ ਦੀ ਟੋਕਨ ਦਰ 'ਤੇ ਲੀਜ਼ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 1/- ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ।

20. ਸ੍ਰੀ ਪਟਵਾਲੀਆ ਦੁਆਰਾ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤੀ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪੀ.ਸੀ. ਐਕਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ। ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਖੌਤੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਚਰਚਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਿਧਾਂਤ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

21. ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਅਪਰਾਧਿਕ) ਨੰਬਰ 135 ਆਫ਼ 2017 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸੀਆਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। ਪੀ.ਸੀ. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਵਾਪਰੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਦਿੱਲੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਸਰਵਿਸ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਤੀਸ ਹਜ਼ਾਰੀ ਕੋਰਟ, ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਮੋਨਿਕਾ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. v. ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ., ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 32, 136 ਅਤੇ 142 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਆਰ, ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ, ਦੋਸ਼ਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲਾ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ:

(1) ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਤੱਥ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ;

(ii) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ;

(iii) ਦੋ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੁਭਾਸ਼ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਟੀ. ਜੀ. ਨੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ

ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ;

(iv) ਅਫਸਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਢੁਕਵੇਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ CVC ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ;

(v) ਲੀਜ਼ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ;

(vi) ਐਫਆਈਆਰ "ਕਾਂਗਰਸ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ" ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ;

(vii) ਜਾਂਚ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ;

(viii) ਦਾਇਰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਇਸ ਦਾਗੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ

(ix) ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਿੱਜੀ ਸਿਆਸੀ ਸਕੋਰਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭੈੜਾ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨ ਹੈ;

(x) ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕ ਬਣੀ ਰਹੇਗੀ ਜੋ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 150 ਕਰੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣਾਈ ਹੈ;

(xi) ਇਹ ਸੰਪਤੀਆਂ ਰਾਜ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤਿਮ ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਰਗੇ ਉੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਮੰਚਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੈ।

22. ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਆਖਰੀ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਵਲ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਪਰਦਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਲਾ ਭਰਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਲਾਮਤੀ ਸਿਧਾਂਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ. Actus Reus Non Facit Reum Nisi Mens Sit Rea ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸੀ.ਕੇ. ਜਾਫਰ ਸ਼ਰੀਫ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਆਰ. ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਿੱਲਈ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿਆਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਏ.ਐਨ. ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਐਚ.ਪੀ. (ਸੀ.ਆਰ. ਐਮ.ਐਮ.ਓ. ਨੰ. 134/2015) ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

23. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਅੰਤ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ

ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। v. ਭਜਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਅਤੇ ਵਿਨੀਤ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ.

24. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਭਾਵ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨਾ ਰੱਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਖੰਡਨ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਤਿੱਖਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

25. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਨੂਪ ਜਾਰਜ ਚੌਧਰੀ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਅਸਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ 18 ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। . ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2014 ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਦਿਨ, ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 173 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਲਾਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 06 ਸਤੰਬਰ, 2014 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਲਈ, ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬੇਅਰਥ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਅਰਥਾਤ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕ੍ਰਿਕਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਚਲਾਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ।

26. ਬਦਨੀਤੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤਤਕਾਲੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਸਾਲ 2012 ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਇਸ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। "ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ" ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਨਾਲ ਇਹੀ ਦੱਸ ਕੇ ਉਪਰੋਕਤ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸਿਆਸੀ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, 2012 ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਪਿਛਲੀ ਸਰਕਾਰ ਮੁੜ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਵਿਰੋਧੀ ਬਿਊਰੋ (ਏ.ਸੀ.ਬੀ.) ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ

ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਚਲਾਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਲਫਿਤਾ ਕੁਮਾਰੀ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

27. ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸ੍ਰੀ ਚੌਧਰੀ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅੰਤਮ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਧੋਖਾਧੜੀ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉਲੰਘਣਾ/ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੁਰਵਿਹਾਰ, ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਜਨਤਕ ਜ਼ਮੀਨ ਹੜੱਪਣ, ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਆਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ NEPC ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

"12. ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਤੇ ਦੁਹਰਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਕੁਝ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਲਈ: ਮਾਧਵਰਾਓ ਜੀਵਾਜੀਰਾਓ ਸਿੰਧੀਆ ਬਨਾਮ ਸੰਭਾਜੀਰਾਓ ਚੰਦਰੋਜੀਰਨ ਅੰਗਰੇ [(1988) 1 SCC 692: 1988 SCC (Cri) 234], ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਭਜਨ ਲਾਲ [1992 Supp (1) SCC 335: 1992 SCC (Cri) 426], ਰੂਪਨ ਦਿਓਲ ਬਜਾਜ ਬਨਾਮ ਕੰਵਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ [(1995) 6 ਐਸਸੀਸੀ 194: 1995 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 1059], ਸੈਂਟਰਲ ਬਿਊਰੋ ਆਫ਼ ਇਨਵੈਸਟੀਗੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਡੰਕਨਜ਼ ਐਗਰੋ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ [(1996) 5 ਐਸਸੀਸੀ 591: 1996 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 1045], ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਦੇ ਏ ਰਾਜੇਂਦਰਾ ਬਨਾਮ. [(1996) 8 SCC 164: 1996 SCC (Cri) 628], ਰਾਜੇਸ਼ ਬਜਾਜ ਬਨਾਮ ਰਾਜ NCT of Delhi [(1999) 3 SCC 259: 1999 SCC (Cri) 401], Medchl Chemicals & Pharma (P) Ltd v. ਬਾਇਓਲੋਜੀਕਲ ਈ. ਲਿਮਿਟੇਡ [(2000) 3 ਐਸਸੀਸੀ 269: 2000 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 615], ਹਿਰਦਾ ਰੰਜਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਰਮਾ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ [(2000) 4 ਐਸਸੀਸੀ 168: 2000 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 786], ਐਮ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ v. ਵਿਜੇ ਸਿੰਘ [(2001) 8 SCC 645: 2002 SCC (Cri) 19], ਅਤੇ ਜ਼ੰਦੂ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਵਰਕਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ। ਸ਼ਰਾਫੁਲ ਹੱਕ [(2005) 1 SCC 122: 2005 SCC (Cri) 283]। ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹਨ:

(1) ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼, ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਥਿਤ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ।

ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਪਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਸਾਵਧਾਨੀਪੂਰਵਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(ii) ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ ਹਨ ਬੇਤੁਕਾ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਭਵ।

(iii) ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(iv) ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਜੁਰਮ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕੁਝ ਤੱਤ ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਮੁੱਢਲੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵਾਂਝੀ ਹੋਵੇ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ।

(v) ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਸਮੂਹ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹੈ: (ਏ) ਸ਼ੁੱਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਗਲਤ; ਜਾਂ (ਬੀ) ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜੁਰਮ; ਜਾਂ (c) ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਗਲਤ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜੁਰਮ। ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦ, ਸਿਵਲ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਦੀਵਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਸਿਵਲ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਜਾਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ. ਜਾਂਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"

28. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਦਨੀਤੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬੇਤੁਕਾ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬੇਲੋੜੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਏ.ਪੀ. ਬਨਾਮ ਗੋਲਕੁੰਡਾ ਲਿੰਗਾ ਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਜਨਤਕ ਡੋਮੇਨ ਨੂੰ.

ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਨਾਮ ਕੇ. ਸ਼ਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਐਂਡ ਆਰ.ਐਸ., ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਡੇਅਰੀ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਬੀ. ਨਰਸਿਮਹਾ ਰੈੱਡੀ ਐਂਡ ਆਰ.ਐਸ., ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਂਤ ਸਰੀਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 321 ਦਾ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾਉਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਸਿਵਲ ਝਗੜਾ ਸੀ, ਸ੍ਰੀ ਚੌਧਰੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ./ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੁਰਵਿਹਾਰ, ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਣ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬੂਤ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਪੁਖਤਾ ਸਬੂਤ ਹਨ। ਵਿਅਕਤੀ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਿਵਲ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਾਰੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕਾਂ (ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ) ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਬਾਕੀ ਦੋਸ਼ੀਆਂ, ਭਾਵ, ਅਜੇ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਦੀਪਕ ਸਨਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੀਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੇਂਦਰੀ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਕੋਲ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਗੋਪਾਲ ਚੰਦ, ਇੱਕ ਐਚਸੀਐਸ ਅਫਸਰ, ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਗੈਰ-ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕ੍ਰਿਕਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਲਈ ਪੂਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੋ ਆਈਏਐਸ ਅਫਸਰਾਂ ਅਜੇ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਦੀਪਕ ਸਨਨ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਵੀ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 2017 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਅਪਰਾਧਿਕ) ਨੰਬਰ 135 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 32 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਜਦੋਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਜਾਮ ਬਾਈ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ, ਨਰੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੀਧਰ ਮਿਰਾਜਕਰ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ। v. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ., ਅਤੇ ਉੱਤਰੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ. ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਇਸ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ/ਚਲਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਕਵਾਇਦ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿਚ ਦੁਬਾਰਾ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਫਿਟਨੈਸ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਹੋਰ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1990 ਵਿੱਚ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1860 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਣ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਕੰਪਨੀ ਹੈ। ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਡੀਮਡ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਖੌਤੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੇ, ਇਸਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਿੰਡ ਮੌਜਾ ਅਤੇ ਤਹਿਸੀਲ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਵਿਖੇ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਾਂਗੜਾ, ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕ੍ਰਿਕਟ ਸਟੇਡੀਅਮ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ। ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਯੁਵਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਖੇਡ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਲੀਜ਼ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ. ਇਸ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ 1/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਮਾਸਿਕ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਰਸ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸਟੇਡੀਅਮ ਦੀ

ਲੋੜ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਕਟ ਸਟੇਡੀਅਮ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕ੍ਰਿਕਟ ਸਟੇਡੀਅਮ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰੀ ਕ੍ਰਿਕਟ ਸਟੇਡੀਅਮ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕ੍ਰਿਕਟ ਮੈਚਾਂ ਦੀ ਮੇਜ਼ਬਾਨੀ ਵੀ ਕਰ ਸਕੇ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਆਈਸੀਸੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸੌਂਪਿਆ। ਆਈਸੀਸੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੈਚ ਰੈਫਰੀ ਮਿਸਟਰ ਐਲਨ ਹਰਸਟ ਰਾਹੀਂ ਸਟੇਡੀਅਮ ਅਤੇ ਖੇਡ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਵਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਸਟੇਡੀਅਮ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 20 ਸਤੰਬਰ 2007 ਦੀ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸੌਂਪੀ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮੈਚਾਂ ਦੀ ਮੇਜ਼ਬਾਨੀ ਲਈ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਰੈਫਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਢੁਕਵੀਂ ਹੋਟਲ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, "ਟੂਰ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਘਾਟ" ਸੀ। ਮਿਸਟਰ ਹਰਸਟ ਨੂੰ ਦੋ ਹੋਟਲ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਕਤ ਹੋਟਲਾਂ ਵਿਚ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵੀ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕ੍ਰਿਕਟ ਮੈਦਾਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੈਚ ਰੈਫਰੀ ਨੇ ਇਸਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਸੈਟਿੰਗ ਲਈ ਇਸਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆਮ ਟਿੱਪਣੀਆਂ/ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ/ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

"ਇਸ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੈਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲੋਕ ਨਵੀਨਤਾਕਾਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਅਤੇ ਦੂਰਦਰਸ਼ੀ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮੈਦਾਨ ਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਇਹ ਮੈਦਾਨ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮੈਦਾਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਖੇਡਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਬਕਸਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਹਰੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਨਾਲ 'ਹੋਟਲ' ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਨਵਾਂ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਿਮਾਲਿਆ ਅਤੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ 360-ਡਿਗਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿਖਰ ਲਈ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਸਰਕੂਲਰ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਲੱਖਣ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ।

ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕ੍ਰਿਕਟ ਦੇ ਮੰਚਨ ਲਈ ਇਸਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਵਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਹੋਰ ਕੰਮ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਉਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮੈਦਾਨ ਨੂੰ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਨਡੇ

ਸਥਾਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਜਲਦੀ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਬੀਸੀਸੀਆਈ ਗਰਾਊਂਡ ਰੋਟੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਹਨ।

ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਹਰਸਟ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਇਸ ਖੂਬਸੂਰਤ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਬਣੇ ਕ੍ਰਿਕਟ ਗਰਾਊਂਡ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕ੍ਰਿਕਟ ਮੈਦਾਨਾਂ 'ਚੋਂ ਇਕ ਦਾ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕਮੀਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ (ਜਿਸ ਦੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ) ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁੱਖ ਚਿੰਤਾ ਖੇਡ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਬਕਸਿਆਂ ਵਜੋਂ ਦੋਹਰੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਹੋਟਲ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਲੱਬ ਹਾਊਸ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਹੋਟਲ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਨੇ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਲੱਬ ਹਾਊਸ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਭੇਜੀ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ 23 ਜੂਨ, 2008 ਨੂੰ ਯੁਵਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਖੇਡਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋਟਲ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਟੇਡੀਅਮ ਲਈ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਹਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪਾਰਸਲ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਯੁਵਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਖੇਡਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਹੈ। ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ 14 ਸਤੰਬਰ, 2009 ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 16 ਨਵੰਬਰ, 2009 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਵੀ ਸੀ। 14 ਦਸੰਬਰ 2009 ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਟਲ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਕਲੱਬਹਾਊਸ, ਇਸ ਨੇ ਵਪਾਰਕ ਦਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ, ਅਰਥਾਤ, ਉਹ ਮਾਰਕੀਟ ਰੇਟ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਲੀਜ਼ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਲੱਬ ਹਾਊਸ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਟਾਊਨ ਐਂਡ ਕੰਟਰੀ ਪਲੈਨਿੰਗ ਵਿਭਾਗ, ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਨੇ ਕ੍ਰਿਕਟ ਸਟੇਡੀਅਮ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਕਟ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਕਲੱਬ ਹਾਊਸ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਲਈ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ

ਵੀ ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ (ਮਾਲ), ਨੇ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਰਕਮ ਲੀਜ਼ ਨਿਯਮਾਂ, 2011 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਨਾਲ 23 ਜੂਨ, 2012 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਇਜਾਜ਼ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਹੋਟਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕ੍ਰਿਕਟ ਸਟੇਡੀਅਮ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਲੱਬ ਹਾਊਸ ਲਈ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਕ ਲੀਜ਼ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। , ਭਾਵ, ਹੋਟਲ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕ੍ਰਿਕਟ ਸਟੇਡੀਅਮ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਰੁਪਏ 1/- ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਿਮਾਚਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕ੍ਰਿਕਟ ਮੈਦਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਇੱਕ ਅਤਿ-ਆਧੁਨਿਕ ਕ੍ਰਿਕਟ ਮੈਦਾਨ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਕ੍ਰਿਕਟ ਗਰਾਊਂਡ, ਜੋ ਕਿ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਮਾਮੂਲੀ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਲੱਬ ਹਾਊਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀ (ਅਰਥਾਤ, ਹੋਟਲ) ਲਈ ਪੂਰਕ ਲੀਜ਼ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਲੀਜ਼ ਮਨੀ ਲੀਜ਼ ਨਿਯਮਾਂ, 2011 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਰਥਾਤ, ਵਪਾਰਕ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਅਪਰਾਧਿਕਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਤੱਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਛੇ ਬਹੁਤ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਆਈਏਐਸ ਕੇਡਰ ਦੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਕ ਹੈ.

ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ-ਕਮ-ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਕੱਤਰ, ਯੁਵਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਖੇਡ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਕੱਤਰ, ਯੁਵਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਖੇਡ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸਟੇਟਸ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਉਕਤ ਸਟੇਟਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰਜ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼

ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਐਸ. ਤਤਕਾਲੀ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਜੰਗਲਾਤ ਅਫ਼ਸਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਰਖਤਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੱਸੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਗਲਤ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਦੀਪਕ ਸਨਨ, ਤਤਕਾਲੀ ਮਾਲ ਸਕੱਤਰ, ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਹੋਟਲ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ 20 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ। ਐੱਚ.ਪੀ. ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮ. ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕ੍ਰਿਕੇਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ ਹਨ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਦੋ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਰਥਾਤ, ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਐਸ. ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਦੀਪਕ ਸਨਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੂਹਿਆ ਗਿਆ।

ਦੋ ਐਫਆਈਆਰਜ਼ ਵਿੱਚ, ਸੱਤ ਆਈਏਐਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪੀਡਬਲਯੂਡੀ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਨੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਨਿਭਾਈਆਂ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰਜ਼ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੌਂ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀ ਪਟਵਾਲੀਆ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਾਰਣੀਬੱਧ ਫਾਰਮੈਟ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਭਾਸ਼ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਆਈ.ਏ.ਐਸ.), ਡਾਇਰੈਕਟਰ-ਕਮ-ਸਪੈਸ਼ਲ ਸਕੱਤਰ, ਯੁਵਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਖੇਡ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ ਨਿਯਮ, 1993 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਹ 29 ਜੁਲਾਈ, 2002 ਦੀ ਲੀਜ਼ ਡੀਡ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵੀ ਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਐੱਫ. ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਭਾਸ਼ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 1/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਿਆਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ ਸਗੋਂ ਨੋਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਥਿਤ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਬਾਕੀ ਅੱਠ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਤਿੰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਰਥਾਤ, ਸੁਭਾਸ਼ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ, ਸੁਭਾਸ਼ ਨੇਗੀ, ਅਤੇ ਟੀ.ਜੀ. ਨੇਗੀ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਗੰਦੀ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੇ

ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਵੀ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ। ਦੀਪਕ ਸਨਨ ਦਾ ਵੀ ਇਹੀ ਹਾਲ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੋਪੀ ਚੰਦ, ਜੋ ਕਿ ਐਚਪੀਏਐਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਈਏਐਸ ਕੇਡਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਕੇ. ਪੰਤ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪੀ.ਸੀ. ਧੀਮਾਨ, ਹੋਰ ਆਈਏਐਸ ਅਫਸਰਾਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜਨੀਅਰ ਸ੍ਰੀ ਦੇਵੀ ਚੰਦ ਚੌਹਾਨ ਦਾ ਹੀ ਸਾਥ ਛੱਡਦੇ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਕਲੱਬ ਹਾਊਸ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਹਨ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਤਕਾਲੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੋ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਮੈਂਬਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਰਚੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜੂਨੀਅਰ ਅਫਸਰ ਬਲੀ ਦਾ ਬੱਕਰਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਪੀਸੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕੇਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਚਿਆ ਰਹੇ, ਜੋ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਅੱਠ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਅਦਾਲਤ, ਮਾਮਲੇ ਦੀ 360° ਸਕੈਨਿੰਗ 'ਤੇ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਇਰਾਦੇ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਤੱਤ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਕ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ:

(1) ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੱਥ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ;

(ii) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;

(iii) ਦੋ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਸੁਭਾਸ਼ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਟੀ.ਜੀ. ਨੇਗੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ, ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ

ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ;

(iv) ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੁਕਵੇਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ CVC ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ;

(v) ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕ ਬਣੀ ਰਹੇਗੀ ਜੋ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 150 ਕਰੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣਾਈ ਹੈ;

(vi) ਇਹ ਸੰਪਤੀਆਂ ਰਾਜ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤਿਮ ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਰਗੇ ਉੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਮੰਚਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੈ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੀਸੀਸੀਐਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਅਪਰਾਧਿਕਤਾ ਦਾ ਤੱਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕ੍ਰਿਕਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਸਾਬਕਾ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਆਰ.ਐਮ. ਲੋਢਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਗਈ। ਜੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਵਲ ਵਿਵਾਦ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਟਾਲ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਬਦਨਾਮੀ ਜਾਂ ਸਿਆਸੀ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ, ਸਾਬਕਾ ਨਜ਼ਰੀਏ, ਧੋਖਾਧੜੀ / ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ

ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਬਦਨੀਤੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਇੱਕ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨਾ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਾਡੀ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਅਪੀਲਾਂ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਅਸੀਂ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਹਾਂ। ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਟੈਸਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਹੈ। ਅਪਵਾਦ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਘਟਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬੇਵਜ੍ਹਾ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਰੁਕਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਰੀ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਇੱਕ ਕੈਟੇਨਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈਕੋਰਟ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਹਾਲਾਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਠੋਸ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਜਨ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਬਾਖੂਬੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਲੋਕਸ ਕਲਾਸਿਕਸ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ (i) ਅਤੇ (ii) ਲਾਗੂ ਹਨ। ਵਿਨੀਤ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮੁੱਚੀ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ

ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ:

"ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਮ. ਦੇਵੇਂਦਰੱਪਾ ([2002] 3 SCC 89:2002 SCC (Cri) 539) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਧਾਰਾ 482 CrPC ਦੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ. ਧਾਰਾ 482 CrPC ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਕੇ , ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਆਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ/ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ: (SCC p 94)

"ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਦੀਵਾਨੀ ਜਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ, ਕੋਲ, ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਹੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗਲਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਸਿਧਾਂਤ quando lex aliquid alicui concedit, concedere videtur et sine quo res ipsae esse non potest (ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ) ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵਿਆਪਕ, ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ, ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਟੈਸਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਅਸਲ ਅਤੇ ਠੋਸ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਬਕਾ ਡੈਬਿਟੋ ਜਸਟਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।"

ਇਕੱਲੇ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਆਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ/ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ

ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਤੱਥ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਕੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਅੱਗੇ, ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: (ਦੇਵੇਂਦਰੱਪਾ ਕੇਸ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਮ. ਦੇਵੇਂਦਰੱਪਾ, [2002] 3 SCC 89:2002 SCC (Cri) 539], SCC p. 95)

ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ੁਲਮ ਜਾਂ ਬੇਲੋੜੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੁਚੇਤ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬੇਵਜ੍ਹਾ ਤੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਧਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਰਟ-ਸਰਕਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਚਾਨਕ ਮੌਤ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਅਤੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਨਤਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਭਜਨ ਲਾਲ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਭਜਨ ਲਾਲ, 1992 Supp (1) SCC 335: 1992 SCC (Cri) 426 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜੋ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦਾ ਨੋਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਢੁਕਵੇਂ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਨ ਕਿ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਗਲਤ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 2017 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਅਪਰਾਧਿਕ) ਨੰਬਰ 135 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਆਏ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਐਫਆਈਆਰ/ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ

ਕਰਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਜੀਬੋ-ਗਰੀਬ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਵਿਗੜ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 406, 420, 120ਬੀ ਅਤੇ ਪੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 447 ਦੇ ਅਧੀਨ 03 ਅਕਤੂਬਰ 2013 ਨੂੰ 2013 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 14 ਅਤੇ 2013 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ 01 ਅਗਸਤ, 2013 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 12 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120ਬੀ, ਪਬਲਿਕ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1984 ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ ਪੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2) ਦੇ ਨਾਲ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਵੀ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਲਾਗਤ ਲਈ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ.

ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate